

Dosarul nr.2rac-135/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Sanduța)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (G. Dașchevici, I. Cotruță, N. Simciuc)

Î N C H E I E R E

29 mai 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Agenția Națională Transport
Auto,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Națională
Transport Auto împotriva persoanei interesate Societatea cu Răspundere Limitată
„Monvica” privind retragerea autorizației de transport,

împotriva deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 27 septembrie 2017, Agenția Națională Transport Auto a depus cerere de
chemare în judecată, persoana interesată Societatea cu Răspundere Limitată
„Monvica” privind retragerea autorizației de transport rutier de persoane prin
servicii regulate în trafic interraional nr. 0101944 din 08 aprilie 2015, pentru
efectuarea transportului rutier de persoane prin servicii regulate pe ruta regulată
Chișinău 16.20 – Lopățica 04.15.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în conformitate cu programul de
transport interraional și lista operatorilor de transport antrenați la deservirea rutelor
regulate incluse în Programul de transport interraional la ordinul Ministerului
Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014 „Cu
privire la aprobarea programelor de transport rutier interraional și cel internațional
și eliberarea autorizațiilor de transport rutier de persoane”, ruta regulată Chișinău
16.20 – Lopățica 04.15 a fost repartizată spre deservire operatorului de transport
Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica”.

A menționat că, potrivit prevederilor rubricii nr.13 din programul de transport
interraional, la ruta dată au fost stabilite următoarele zile de circulație „1, 2, 3, 4, 5,
6, 7 = luni, marți, miercuri, joi, vineri, sâmbătă, duminică”, iar conform rubricii
nr.14 din aceeași anexă, este stabilit regimul de deservire „anual”, fapt din care

reiese că Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” urma să deservească zilnic ruta regulată Chișinău 16.20 – Lopățica 04.15.

În vederea executării pct. 4 din ordinul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor nr. 192 din 31 decembrie 2014, Agenția Națională Transport Auto, a eliberat operatorului de transport Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” pentru efectuarea rutei vizate, următoarea autorizație de transport rutier prin servicii regulate în trafic interraional: Chișinău 16.20 – Lopățica 04.15, nr. 0101944 din 08 aprilie 2015.

În urma examinării informației anexate la scrisorile nr. 458 din 10 mai 2017, nr. 580 din 12 iunie 2017 și nr. 673 din 10 iulie 2017, parvenită în adresa Agenției de la ÎS „Gările și Stațiile Auto”, s-a constatat că:

- operatorul de transport rutier Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” în perioada 01 aprilie 2017 – 30 aprilie 2017 la efectuarea rutei Chișinău 16.20 – Lopățica 04.15, din cele 30 plecări planificate a efectuat doar 21, prin ce a înregistrat 30% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație la ruta/cursa vizată;

- operatorul de transport rutier Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” în perioada 01 mai 2017 – 31 mai 2017 la efectuarea rutei Chișinău 16.20 – Lopățica 04.15, din cele 31 plecări planificate a efectuat doar 26, prin ce a înregistrat 16% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație la ruta/cursa vizată;

- operatorul de transport rutier Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” în perioada 01 iunie 2017 – 30 iunie 2017 la efectuarea rutei Chișinău 16.20 – Lopățica 04.15, din cele 30 plecări planificate a efectuat doar 14, prin ce a înregistrat 53% de suspendări din totalul curselor prevăzute în graficul de circulație la ruta/cursa vizată.

Astfel, în circumstanțele descrise, operatorul de transport rutier Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” a comis abateri prevăzute în art. 38 alin. (21) lit. a) Codului transporturilor rutiere, prin urmare Agenția Națională Transport Auto a adoptat decizia nr. 54 din 25 septembrie 2017, privind retragerea autorizațiilor de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional pentru ruta Chișinău 16.20 – Lopățica 04.15 de la operatorul de transport Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica”.

A mai comunicat și faptul că se află în imposibilitate de a prezenta autorizațiile a căror retragere se cere, deoarece acestea sunt acte permissive în sensul Legii nr. 160 din 22 iulie 2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător, fiind confecționate de tipografie într-un singur exemplar, cu un număr de strictă evidență și sunt eliberate operatorului de transport pentru desfășurarea activității de transport.

Solicită reclamantul retragerea de la Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” a autorizației de transport rutier de persoane prin servicii regulate în trafic interraional nr. 0101944 din 08 aprilie 2015, pentru efectuarea transportului rutier de persoane prin servicii regulate pe ruta regulată Chișinău 16.20 – Lopățica 04.15.

Prin hotărîrea din 05 octombrie 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția Națională Transport

Auto împotriva persoanei interesate Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica” privind retragerea autorizației de transport.

Pentru a decide astfel instanța de fond a reținut că, Agenția Națională Transport Auto a depistat abaterile/încălțările de la program admise de Societatea cu Răspundere Limitată „Monvica”, dar nu a întreprins nici o acțiune în vederea redresării situației, avertizării/notificării operatorului de transport rutier despre încălcarea comisă, fapt care contravine principiului prescrierii recomandărilor pentru înlăturarea încălcărilor constatate în urma controlului autorității competente. Or, tratarea dubiilor, apărute la aplicarea legislației, se efectuează în favoarea titularului de licență, în temeiul aceluiași principii stabilite prin Legea cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător și Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător

Prin decizia din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Agenția Națională Transport Auto, cu menținerea hotărârii din 05 octombrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că instanța de fond a ținut cont de acțiunile Agenției Naționale Transport Auto și de principiul menținerii unui just echilibru între cerințele interesului general al comunității și imperativității apărării drepturilor fundamentale ale individului.

La data de 04 februarie 2019 Agenția Națională Transport Auto, a declarat recurs solicitând casarea deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârii din 05 octombrie 2017 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu pronunțarea unei decizii noi de admitere a cererii de chemare în judecată.

În susținerea recursului a invocat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a), c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel eronat a aplicat legea materială, anume art. 343² Cod de procedură civilă, care era în vigoare la momentul emiterii deciziei de retragere autorizației de transport. Prin urmare, instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 343² alin. (2) Cod de procedură civilă, și eronat a aplicat prevederile aliniatului (1), care nu este relevant cazului or, Agenția Națională Transport Auto nu a suspendat autorizația, dar a retras-o, în așa fel prin prisma prevederilor legale menționate nu era obligată să notifice persoana interesată.

Consideră că, decizia Agenției Naționale Transport Auto de retragere a autorizației corespunde prevederilor legale, iar decizia instanței de apel, este pasibilă casării.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Prin urmare, recursul declarat la 04 februarie 2019 de către Agenția Națională Transport Auto, a fost depus în termenul stabilit.

La 15 februarie 2019, în adresa intimatului, a fost expediată copia recursului declarat de Agenția Națională Transport Auto cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

În conformitate cu art. 439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Agenția Națională Transport Auto, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Agenția Națională Transport Auto, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de

procedură civilă. Mai mult, în cererea de recurs se face doar referire la art. 432 alin. (1), (2) lit. a), c) Cod de procedură civilă, fără a se specifica concret temeiurile recursului, ce prescriu aceste prevederi legale și din care considerente recurentul le consideră aplicabile cazului.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Agenția Națională Transport Auto.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Agenția Națională Transport
Auto.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh